

[Kristen Amby.]

under første Behandling af os, holdt Stik. Man kunde ikke, saadan som Saneringsloven og saadan som Forholdene var, begynde paa Nedrivningen med det samme, man kunde ikke skabe den Beskæftigelse, som det gjaldt om at skabe, hverken i den paagældende Sommer, ej heller den paafølgende Vinter, ej heller den næste Sommer. Det viste sig med al Tydelighed, da man var færdig med Lovforslaget. Jeg har de allerbedste Erindringer om Samarbejdet med den højtærede Minister siden da, det er gaaet fredeligt og godt, der har ingen Diktatorvendenser været; men hin Dag og i hin Sag — jeg tror ikke, mine Erindringer slaar fejl — da optraadte Ministeren ikke, som jeg havde troet, da optraadte han som Diktator, maaske fordi han var saa ny i Faget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller vil jeg gerne sige, at jeg har ikke ønsket andet end at tilslutte mig de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby kom med om Luksusbyggeri i den nuværende Situation. Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Bemærkninger om Erstatningsbyggeri paa Frederiksberg vil jeg sige, at der er rige Muligheder. Vi har endnu fra sidste Krig liggende midlertidige Barakker, hvor der endnu bor Mennesker. Og saa giver man sig til at rive Lejligheder ned, som der er Boliger i!

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 354 af 26. August 1941 om Overførelse af Kreditforeningslaan til Serier eller Afdelinger med lavere Rentefod.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5513; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2340).

Sagen sattes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Da det har vist sig, at den Begrænsning, Loven fastsætter for Størrelsen af de Laan, Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland har Ret til at yde, i visse Tilfælde har bevirket, at Laantagere ikke kan udnytte Loven af August 1941 om Konvertering, er det naturligt, at dette Lovforslag er fremsat, og idet jeg takker Indenrigsministeren herfor, anbefaler jeg det til hurtig Vedtagelse her i Tinget. Der foregaar jo heldigvis for Tiden en frivillig Konvertering; og det var kedeligt, om en saadan Bestemmelse skulde forhindre nogen i at faa konverteret deres Laan til en lavere Rente. Men jeg tillader mig samtidig at spørge, om man inden for Regeringen overvejer Forslag til Gennemførelse af en større samlet Konvertering. Man skulde jo mene, at med det høje Niveau, Obligationerne ligger paa i Dag, og med den store Pengerigelighed vilde der være Mulighed for en større samlet Konvertering, hvorved hele Renteniveauet kunde bringes en Tak nedad. Der kan meget vel komme en Tid, hvor det kan blive svært nok for Laantagerne at skaffe de høje Renter. Det vilde derfor være heldigt, om man under den Situation, vi er i, kunde faa sat Renteniveauet noget ned.

Jensen-Broby: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale, at dette Lovforslag gennemføres, idet jeg synes, der er Rimelighed i, at man faar Lejlighed til denne Konvertering, saaledes at de 4 pCt. af den højeste Vurderingssum kan lægges til Grund og de Udgifter, der kommer, en 500—600 Kr., kan lægges til, uden at man skal spørge de efterfølgende Panthavere om Tilladelse til Konverteringen. Jeg kan altsaa anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Henning Hasle: Det foreliggende Lovforslag er jo en Udvidelse af Loven af 26. August 1941. Den Lovgivning, vi der paabegyndte, og som vi jo havde kendt ogsaa i tidligere Perioder, har vist sig at fungere godt i den forløbne Tid. Det er nu, saa vidt jeg kan skønne, ikke saa forfærdelig store Ting, der er blevet konverteret paa dette Omraade. Kreditforeningsdirektør Thorsteinsson fra Østifternes Kreditforening holdt forleden et Foredrag om det, og jeg tror, han nævnte, at der af 4½ pCt.s Materialet i Østifternes Kreditforening var konverteret ca. 46 Mill. Kr.; men da hele Massen af den Slags Obliga-